บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพหุสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 473 คน (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม. 2554 : 14)

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 217 คน ซึ่งได้มาจากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ (Yamane. 1973 : 727) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

จากสูตร

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากร จำนวน 473 คน

e แทน ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้น (โดยการศึกษาครั้งนี้กำหนดให้เท่ากับ .05)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แทนค่าจากสูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$n = \frac{437}{1 + (437 + .05)^2}$$

$$n = \frac{437}{1 + 437(0.0025)}$$

$$n = 216.7$$

ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 216.7 คน เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนเต็ม จึงเพิ่มกลุ่มตัวอย่างเป็น 217 คน แล้วนำไปกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการกำหนดสัดส่วนและใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยใช้วิธีการเขียนชื่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ทุกคนลงในกล่อง แล้วจับสลากชื่อครั้งละหนึ่งใบ ได้ชื่อใดบันทึกไว้แล้วนำกลับลงกล่องอีก เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสถูกเลือกเท่าๆ กัน หากได้รายชื่อซ้ำกันให้ใส่กลับคืนอีก จนได้ครบจำนวน 217 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้กำหนดแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเป็น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ รายได้ ที่พัก และตำแหน่ง

ตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายปิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ตามกรอบแนวคิดทฤษฎี 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุน ของเฟรดเดอร์ริก เฮอร์ซเบอร์ก (Frederick Herzberg. 1959 : 100-104 ; อ้างถึงใน กนกพร แสงไกร. 2553 : 37-38) ได้แก่

1. ปัจจัยจูงใจ
    1.1 ด้านความสำเร็จของผลงาน
    1.2 ด้านการยอมรับนับถือ
    1.3 ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่

1.4 ด้านความรับผิดชอบ

1.5 ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ

2. ปัจจัยค้ำจุน

2.1 ด้านนโยบายและการบริหาร

2.2 ด้านการปกครองบังคับบัญชา

2.3 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

2.4 ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน

2.5 ด้านเงินเดือนและประโยชน์เกื้อกูล

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การสร้างเครื่องมือ

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิธีการสร้างแบบสอบถาม

1.2 กำหนดขอบเขตของคำถามให้ครอบคลุมแนวคิด วัตถุประสงค์ที่ทำให้ทราบถึงระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

1.3 นำเครื่องมือเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบแก้ไขและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ เพื่อความเหมาะสมและถูกต้องของแบบสอบถาม

1.4 นำเครื่องมือที่ได้ปรับปรุงตามข้อ 1.2 เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาและทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและภาษา โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence)

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้แก่

1.4.1 นายประมุข แพงคำ ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม ตำบลท่าตูม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม วุฒิการศึกษา รป.ม. ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1.4.2 นายประทีป แสงแก้ว ตำแหน่ง ครู. คศ. 3 โรงเรียนเขวาไร่ศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 วุฒิการศึกษา กศ.ม. ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

1.4.3 นางสาววรรณี แสนคำ ตำแหน่ง ครู คศ. 3 โรงเรียนบ้านหนองกุงวันดีประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม เขต 3 วุฒิการศึกษา กศ.ม. ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผล

การพิจารณาค่า IOC มีเกณฑ์ ดังนี้

ให้คะแนน +1 = เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 = เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 = เมื่อผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

การพิจารณาข้อคำถามที่ถือว่าใช้ได้ จะพิจารณาค่าตั้งแต่ 0.66 – 1 หากข้อใดมีค่าไม่ถึงเกณฑ์ จะนำมาปรับปรุงแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง และกระทำอย่างนี้จนแบบสอบถามได้ค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลคือทุกข้อมีค่า IOC เท่ากับ 1 ใช้ได้ทุกข้อ

2. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

นำแบบสอบถามไปตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยไปทำการทดลองใช้ (Try - out) เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน และนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 65) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขอหนังสือรับรองและแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ข้าราชการที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ตอบแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 217 ชุด ด้วยตนเอง โดยขอความอนุเคราะห์จากข้าราชการที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ตามแบบสอบถาม

3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมด 217 ชุด แล้วดำเนินการวิเคราะห์ตามขั้นตอนเพื่อสรุปผลการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการประมวลผลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการ

1. นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ พบว่า สมบูรณ์ถูกต้องทุกฉบับ

2. นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์แล้วลงรหัสตามการลงรหัส (Coding form)

3. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วให้คะแนนแต่ละข้อจากค่าอำนาจจำแนกรายข้อในแบบสอบถาม กำหนดไว้ 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 100)

ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมากที่สุด กำหนดให้ 5 คะแนน
ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมาก กำหนดให้ 4 คะแนน
ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานปานกลาง กำหนดให้ 3 คะแนน
ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานน้อย กำหนดให้ 2 คะแนน
ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด กำหนดให้ 1 คะแนน

4. นำแบบสอบถามที่ได้ลงคะแนนแล้ว ไปประมวลข้อมูล และกำหนดเกณฑ์การให้ความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 100)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด

5. การวิเคราะห์พหุสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรงจูงใจและปัจจัยค้ำจุนในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดยใช้สถิติการหาความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียรสัน (Multiple

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Pearson Product Moment Correlation) โดยเกณฑ์การบอกระดับหรือขนาดของความสัมพันธ์จะใช้ตัวเลขของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเข้าใกล้ -1 หรือ 1 แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง แต่หากมีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย หรือไม่มีเลย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าระดับของสัมพันธ์

ค่า r	ระดับความสัมพันธ์
.90 – 1.00	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
.70 - .90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
.50 - .70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
.30 - .50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
.00 - .30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำหลักสถิติมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถามสถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และร้อยละ

2. การวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. สถิติที่ใช้ทดลองสมมติฐานพหุสหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ใช้สถิติการหาความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียรสัน กำหนดนัยสำคัญของการทดสอบที่ระดับ .05

4. การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแรงจูงใจในการปฏิบัติงานใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) สถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่และใช้การพรรณนาความตามเนื้อหา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY